

พุทธสถาน ลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

ฉบับที่ ๕/๒๕๖๒ มกราคม-มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

SISBN

โครงการ พุทธสถาน ลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

ขนฺติ หิตสุขาวหา
ความอดทน นำมาซึ่งประโยชน์สุข

เนื่องในโอกาสขึ้นปีใหม่ พุทธศักราช ๒๕๖๒
ขอท่านจงเป็นผู้มีขันติ เพื่อบรรลุถึงประโยชน์สุขทุกเมื่อ เทอญ

ขออำนวยพร
สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ
สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก
วัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม

โครงการ พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

ฉบับที่ ๕/๒๕๖๒ มกราคม-มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

วารสารฉบับนี้เป็นฉบับ แรก ของปี พุทธศักราช ๒๕๖๒ ซึ่งที่ผ่านมา โครงการพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ ได้จัดทำวารสาร แล้วทั้งสิ้น ๕ ฉบับ แบ่งเป็น ฉบับพิเศษเปิดโครงการพุทธสถานฯ ๑ ฉบับ และ ฉบับประจำไตรมาส จำนวน ๔ ฉบับทางโครงการพุทธสถานฯ ได้มีการจัดทำวารสารเพื่อเสนอข้อมูล ข่าวสารทางพระพุทธศาสนา รวมไปถึงความก้าวหน้าของโครงการพุทธสถานฯ ที่จะเป็แหล่งศึกษาเรียนรู้ แหล่งปฏิบัติธรรม แหล่งท่องเที่ยว ทางด้านพระพุทธศาสนา

ความสุข ของมนุษย์แต่ละบุคคลนั้นไม่เหมือนกัน บางคนได้กินก็มีความสุข บางคนได้พูดก็มีความสุข บางคนได้เงินก็มีความสุข บางคนได้อยู่กับครอบครัวกับคนที่เรารักก็มีความสุข แต่ความสุขเหล่านั้นจะไม่เกิดขึ้นเลย ถ้าไม่รู้จักพอใจเราพอกับความสุขที่เราได้รับ เราจะไม่เสาะแสวงหาความสุขเพิ่ม การเสาะแสวงหา นั้นทำให้มนุษย์เกิดความทุกข์ ดังที่ท่าน พระราชวชิรฤทธิประชานาถ (อลงกต ดิษฐปัญโญ) ท่านกล่าวไว้ว่า “เราควรพอใจในสิ่งที่ตนมี ตนเป็น สิ่งที่สำคัญที่เราควรให้ความสำคัญและใช้เวลากับสิ่งนั้นให้มากที่สุดคือ การมุ่งเจริญสติ” การที่เราเผลอติดอยู่บนความสุข เรา จะพบกับความสุขที่แท้จริง

ในวาระดิถีวันขึ้นปีใหม่ โครงการพุทธสถานฯ ขออวยพร ให้ปีใหม่ ๒๕๖๒ ปีคุณ คำจุนพลอดภัย มีสุขสมตั้งใจ โรคภัยอย่าได้ แฝวพาน อายุยืนนาน ตลอดกาลทั้งกัน.

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษาและอำนวยการ

หลวงพ่เจ้าคุณพระราชวชิรฤทธิประชานาถ (อลงกต ดิษฐปัญโญ)
พระครูภัทรปัญญาวุธ (เอก ภาทปัญโญ)

บรรณาธิการ

พันเอกประชุม สุขสำราญ
พันเอกศรัณยภูมิ ผู้พิมพ์

เขียน/เรียบเรียง

พระครูสังฆรักษ์สมบัติ สีสกุลิโต
นายประจักษ์บุญ ทองสว่าง
และคณะทีมงานวารสารพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

ที่ตั้ง ๑๖๙ หมู่ ๙ ต.ห้วยโป่ง อ.โคกสำโรง จ.ลพบุรี ๑๕๑๒๐

โทรศัพท์ : ๐ ๓๖๗๗ ๑๓๐๐

โทรสาร : ๐ ๓๖๗๗ ๑๓๔๙

อีเมลล์ : sps.lopburi@gmail.com

เว็บไซต์ : www.srisuvanabhumbuddhist.com

สารบัญ

Contents

พหุปีใหม่ จาก พระคุณเจ้า

- ◆ เจ้าประคุณสมเด็จพระพุทธชินวงศ์ (สมศักดิ์ อุปสมมหาเถร) ๓
- ◆ พระราชวิสุทธิประชนาถ (อลงกต ดิกขปญโญ) ๔
- ◆ พระครูภัทรปัญญาวัธ (เลก ภทฺทปญโญ) ๕

พระมหากษัตริย์ไทย

๖

สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช (สุก ญาณสังวร)

๑๐

พระผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ (พระครูวิมลคุณากร หรือ หลวงปู่ศุข เกสโร)

๑๑

ประมวลภาพ

- ◆ กิจกรรมทำบุญตักบาตร ประจำเดือน พฤศจิกายน ๑๒
- ◆ กิจกรรม ตั้งจุดบริการน้ำดื่ม โครงการ หมอ ชวน วัง อำเภอโคกสำโรง ๑๒
- ◆ โครงการ “พุทธสถานสัมพันธ์ปันน้ำใจ” ๑๓
- ◆ กิจกรรม งานประจำปีพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ ๑๕
- ◆ พิธีฉลองพระพุทธรูปศรีสุวรรณภูมิ ๑๖

ประวัติพระพุทธเจ้า ตอน ค้นหาทางตรัสรู้

๑๗

นิทานชาดก เรื่อง พญาช้างยอดดกตัญญู

๑๙

มงคลชีวิต ๓๘ ประการ “บูชาบุคคลที่ควรบูชา”

๒๑

พาเที่ยววัดเชิงท่า

๒๓

ข่าวและกิจกรรมของคณะสงฆ์ในจังหวัดลพบุรี

๒๕

ธรรมะจากหลวงพ่ोज้าคุณา

๒๖

พระธรรมนำสุข “โลกนำธรรมหนุน”

๒๘

ในวาระดิถีขึ้นปีใหม่พุทธศักราช ๒๕๖๒ นี้
ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย จงดพรทานให้ท่านทั้งหลาย
จงเจริญด้วยพรอันประเสริฐ ๔ ประการคือ อายุ วรรณะ สุขะ พละ
โดยทั่วกันทุกคนเทอญ

เจ้าประคุณสมเด็จพระพุทธชินวงศ์ (สมศักดิ์ อุปสมมหาเถร)
กรรมการมหาเถรสมาคม
เจ้าคณะใหญ่หนกลาง

ประธานกรรมการเผยแผ่พระพุทธศาสนาแห่งชาติ
ผู้ดำริสร้างโครงการพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

ในวาระดิถีขึ้นปีใหม่ ๒๕๖๒ ขอกราบอาราธนา

คุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย

โปรดดลบันดาลประทานพร ให้อายุ วรรณะ สุขะ พละ ปฏิภาณ ธนสาร สมบัติ

แก้ญาติโยมศรัทธาสาธุชน โดยถ้วนทั่วกัน ทุกคนๆ เทอญ

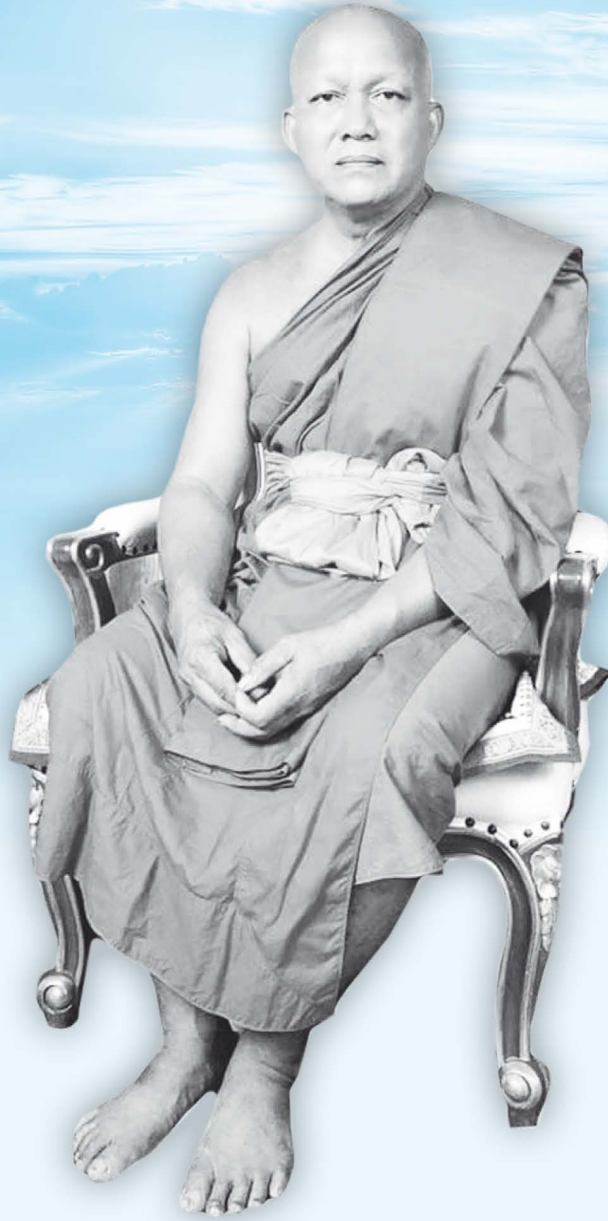
พระราชวิสุทธิประชานาถ (อลงกต ดิกุลขปญโญ)

เจ้าอาวาสวัดพระบาทน้ำพุ

ที่ปรึกษามูลนิธิพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

ประธานและผู้ก่อตั้งโครงการพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

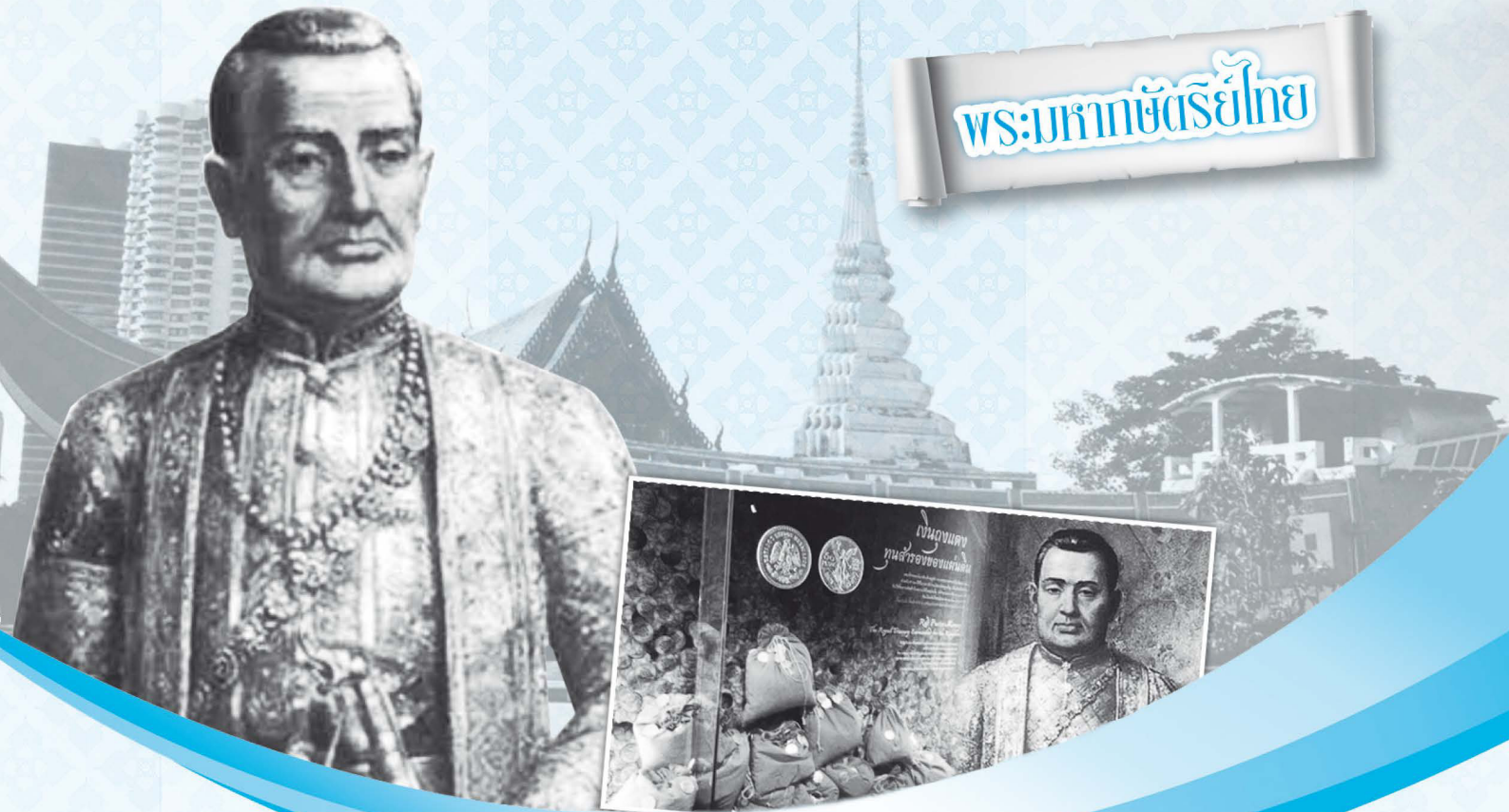

๓๖๕ วัน ของปีเก่า ๒๕๖๑ หหมดไป เข้าสู่ปีใหม่ ๒๕๖๒ และก็เริ่มหมดไปจากวินาที เป็นนาฬิกา เป็นชั่วโมง เป็นคืน เป็นวัน เป็นเดือน แล้วอีกไม่นานก็จะหมดไปอีกปีหนึ่ง โลกหมุนไป ชีวิตในส่วนร่างกายก็ชำรุดทรุดโทรมไปตามกาลเวลา เพราะเราอยู่ภายใต้กฎของอนิจจัง ไม่เที่ยง, ทุกขัง, ทนยาก, และอนัตตา บังคับบัญชาไม่ได้

ผู้มีสติและปัญญา จึงต้องริบมองชีวิตของตนว่า ก่อนจะสิ้นลมในชาตินี้ เราจะคิดทำพูด อะไรที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ กับ ตน ผู้อื่น และส่วนรวม ให้มีผลเป็นความสุขใจ ภาย ในตอนที่ยังมีชีวิตอยู่ และเป็นหนทางนำสู่สุดดีสัมปรายภพ ดังคำว่า “โชติ โชติ ปะรายะโน” สว่างมาแล้วสว่างไป เมื่อมีโอกาสเกิดได้ร่างของคนแล้ว ต้องรักษาจิตใจให้เป็นมนุษย์ ด้วยการมีศีล ๕ เป็นหลักปฏิบัติกายและวาจา มีสมาธิเป็นหลักประจำจิต มีความคิดชอบเป็นแสงสว่างทางปัญญา

ขอแสดงความยินดี ต่อทุกชีวิตที่มีโอกาสได้อยู่ถึงปีใหม่ จึงขออวยพร ด้วยอั่งถึงบารมี คุณพระศรีรัตนตรัย คุณงามความดีที่ได้ปฏิบัติ อำนวยผลให้ทุกท่านผู้ยึดมั่นอยู่ในพระรัตนตรัย ได้ละชั่ว ทำดี มีจิตใจผ่องใส ประสพแต่สิ่งที่ดีทั้งปวงปรารถนา โดยทั่วกันทุกท่าน

พระครูภัทรปัญญาวุธ (เอก ภาทพญโณ)
ประธานมูลนิธิพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ
เจ้าคณะอำเภอโคกสำโรง

พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว

พระราชประวัติ

พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงเป็นพระมหากษัตริย์ไทยองค์ที่ ๓ แห่งราชวงศ์จักรี เป็นพระราชโอรสในพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย และสมเด็จพระศรีสุริเยศ (เจ้าจอมมารดาเรียบ) ประสูติ ณ วันจันทร์ เดือน ๔ แรม ๑๐ ค่ำ ปีมะแม ตรงกับวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๓๓๐ มีพระนามเดิมว่า "พระองค์ชายทับ"

พ.ศ. ๒๓๖๕ พระองค์ชายทับได้รับสถาปนาเป็นกรมหมื่นเจษฎาบดินทร์กำกับราชการกรมท่ากรมพระคลังมหาสมบัติ กรมพระตำรวจการภูิกา นอกจากนี้ยังได้ทรงรับพระกรุณาให้แต่งสำเภาหลวงออกไปค้าขาย ณ เมืองจีน พระองค์ทรงได้รับพระลัญจนามว่า "เจ้าลัว"

ในขณะที่พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวในรัชกาลที่ ๒ ทรงพระประชวรและเสด็จสวรรคตโดยมิได้ตรัสมอบราชสมบัติให้แก่พระราชโอรสองค์ใด พระบรมวงศานุวงศ์ และบรรดาเสนาบดีผู้เป็นประธานในราชการจึงปรึกษากัน เห็นควรถวายราชสมบัติแก่พระเจ้าลูกยาเธอกรมหมื่นเจษฎาบดินทร์ อันที่จริงแล้วราชสมบัติควรตกแก่ เจ้าฟ้ามงกุฎ (พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว)

เพราะเจ้าฟ้ามงกุฎ เป็นราชโอรสที่ประสูติจากสมเด็จพระบรมราชินีในรัชกาลที่ ๒ โดยตรงส่วนกรมหมื่นเจษฎาบดินทร์ เป็นเพียงราชโอรสที่เกิดจากเจ้าจอมเท่านั้น โดยที่พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ตั้งพระราชหฤทัยไว้แล้วว่าเมื่อสิ้นรัชกาลพระองค์แล้วจะคืนราชสมบัติ ให้แก่สมเด็จพระอนุชา (เจ้าฟ้ามงกุฎ) ดังนั้นพระองค์จึงไม่ทรงสถาปนาพระบรมราชินี คงมีแต่เจ้าจอมมารดาและเจ้าจอม

ครองราชสมบัติ

พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงขึ้นครองราชย์เมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๓๖๗ ขึ้น ๗ ค่ำ เดือน ๙ ปีวอก ขณะ มีพระชนมายุได้ ๓๗ พรรษา

การทำนุบำรุงบ้านเมือง

การปกครอง เป็นตามแบบเดิมที่เคยมีมาในรัชกาลที่ ๒ รายได้ของประเทศ มีการปรับปรุงภาษีอากรใหม่ ยกเลิกภาษีฝิ่นอากรค่าน้ำ และอากรรักษาเกาะ การค้าขายส่วนใหญ่จะค้าขายกับจีนด้านศาสนาเป็นยุคของการฟื้นฟูบูรณะเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาอย่างแท้จริง มีการ

ปฏิสังขรณ์วัดวาอาราม การศึกษาพระปริยัติธรรม การตั้งธรรมยุติกนิกาย และมีการเผยแพร่ศาสนาอื่นเข้ามาในไทย วัดที่ทรงสร้างและปฏิสังขรณ์ที่สำคัญมี วัดเฉลิมพระเกียรติ วัดราชนัดดา วัดเทพธิดาราม วัดอรุณ วัดกลางเมือง วัดนางนอง วัดพระพุทธบาท วัดมหาธาตุ วัดโมลีโลกยาราม วัดยานนาวา

การติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน

ติดต่อกับพม่าในรัชกาลที่ ๓ นี้ อังกฤษติดต่อกับไทยเพื่อขอความช่วยเหลือในการยกทัพไปพม่า รัชกาลที่ ๓ โปรดให้พระยารัตนจักร คุมกองมอญไปล่วงหน้า และโปรดให้เจ้าพระยามหาโยธา (ทอเรีย) คุมกองทัพมอญออกไปทางด้านพระเจดีย์ ๓ องค์ พระยาชุมพรคุมกองเรือชุมพรไปไชยา ยกไปทางเรือเพื่อตีเมืองมะริด และเมืองทวาย พระยามหาอำมาตย์กับพระยาวิชิตณรงค์ขึ้นไปเกณฑ์หัวเมืองฝ่ายเหนือ ยกทัพออกทางด้านแม่มะเมา

การติดต่อกับญวน ในรัชกาลที่ ๓ ญวนสนับสนุนให้เจ้าอนุวงศ์แห่งเวียงจันทน์เป็นกบฏต่อไทย เท่ากับแสดงตนเป็นอริกับไทย ไทยจึงคิดปราบปรามญวนให้หายกำเริบ

เสียบ้าง จึงโปรดให้เจ้าพระยาบดินทร์เดชา (สิงห์ สิงหเสนีย์) เป็นแม่ทัพยกไปไล่ญวนในประเทศเขมร จนจดโขงอน และให้เจ้าพระยาพระคลังเป็นแม่ทัพเรือ ตีหัวเมืองเขมร และญวนแถบชายทะเล ทำสงครามอยู่นานในที่สุดได้เลิกสงครามกัน พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงโปรดให้หนักองคอิน เป็นเจ้าเมืองพระตะบอง และให้นักรงค์ด้วงไปครองเมืองมณฑลบุรี

ติดต่อกับลาว ลาวมีความสัมพันธ์อันดีกับไทยมาตั้งแต่รัชกาลก่อนพอเปลี่ยนแผ่นดินมาเป็นรัชกาลที่ ๓ ลาวมีท่าทีกระด้างกระเดื่อง สาเหตุมาจากเจ้าอนุวงศ์มาถวายพระเพลิงพระบรมศพรัชกาลที่ ๒ ในปี พ.ศ. ๒๓๖๘ และทูลขอครอบครัวชาวเวียงจันทน์ แต่รัชกาลที่ ๓ ไม่โปรดให้

พ.ศ. ๒๓๖๙ มีข่าวลือว่าอังกฤษจะทำสงครามกับไทย เจ้าอนุวงศ์จึงเข้ามากวาดต้อนผู้คนของไทยไป ทรงโปรดให้กรมพระราชวังบวรมหาดคักดีพลเสพเป็นแม่ทัพ แต่ไม่ทันได้สู้รบกัน เจ้าอนุวงศ์กวาดต้อนผู้คนไปเวียงจันทน์คุณหญิงโมภรรยาปลัด เมืองนครราชสีมา เป็นหัวหน้ารวบรวมพวกคนไทยต่อสู้ พอทัพจากกรุงเทพฯ ยกขึ้นไปช่วย เจ้าอนุวงศ์ จึงถอยทัพกลับไปเวียงจันทน์โดยวางกำลัง คอยด้านทานกองทัพไทย ที่ยกไปตีเวียงจันทน์ ไว้ที่เมืองหล่มเก่า และเมืองภูเขียว โปรดให้กรมพระราชวังบวร เป็นแม่ทัพ ยกทัพผ่านนครราชสีมา ขึ้นไปตีเวียงจันทน์สายหนึ่ง

อีกสายหนึ่ง ให้กรมหมื่นสุรินทรรักษ์เป็นแม่ทัพ ยกไปตีฝ่ายเจ้าอนุวงศ์ ที่มายึดเมืองอุบล และเมืองร้อยเอ็ด

แล้วไปบรรจบกับ กองทัพใหญ่ที่เวียงจันทน์ อีกสายหนึ่งให้เจ้าพระยาอภัยภูธรเป็นแม่ทัพ ยกไปตีฝ่ายเจ้าอนุวงศ์ที่เมืองหล่มสัก แล้วไป บรรจบทัพใหญ่ที่เวียงจันทน์ กองทัพไทยปราบกบฏเจ้าอนุวงศ์ได้ราบคาบ ตีกรุงเวียงจันทน์แตก จับเจ้าอนุวงศ์ได้

ในปี พ.ศ. ๒๓๗๑ พอเสร็จศึกทรงโปรดให้แต่งตั้งคุณหญิงโมเป็นท้าวสุรนารี และแม่ทัพสำคัญที่ปราบพวกกบฏอีกสองท่านคือ พระยาราชสุภาวดี และเจ้าพระยาอภัยภูธร ได้รับคาบ จนสามารถจับเจ้าอนุวงศ์กับครอบครัวซึ่งทรงประจานที่ท้องสนามไชย หน้าพระที่นั่งพุทไธสวรรย์ จนตายการติดต่อกับอังกฤษ เมื่อเริ่มรัชกาล ไทยเคยช่วยอังกฤษรบกับพม่า แต่ไม่สำเร็จ จน พ.ศ. ๒๓๖๘ ผู้สำเร็จราชการอังกฤษประจำอินเดียได้ส่ง ร้อยเอกเฮนรี เบอร์นี่ เป็นทูตเข้ามาเจรจากับไทยให้ช่วยรบกับพม่า เมื่อรบชนะ อังกฤษไม่ได้ให้อะไรกับไทย ไทยจึงหันมาตกลงเรื่องเมืองไทรบุรีกับอังกฤษ ไทยกับอังกฤษทำสัญญากัน เรียกว่า “สัญญาเบอร์นี่” ทั้งสองฝ่ายได้ให้สัตยาบัน เมื่อ ๑๗ มกราคม พ.ศ. ๒๓๖๙ การติดต่อกับอเมริกา ได้เริ่มขึ้นในรัชกาลที่ ๓ นี้เอง พ.ศ. ๒๓๗๕ ประธานาธิบดี แอนดรูว์ แจ็กสัน ส่งเอ็ดมันด์ โรเบิร์ต เป็นทูตเข้ามาเพื่อทำสัญญาการค้า

วรรณคดีและกวี

๑. เสภาขุนช้างขุนแผน
๒. บทละครเรื่องสังข์ศิลป์ไชย
๓. เพลงยาวรัชกาลที่ ๓
๔. โคลงปราบดาภิเษก

กวีที่สำคัญอีกท่านหนึ่งคือ สมเด็จพระปรมานุชิตโนรธ มีพระนิพนธ์ที่สำคัญคือ ลิลิตตะเลงพ่าย พระปฐมสมโพธิกถา สรรพสิทธิ์คำฉันท์ กฤษณาสมันตคำฉันท์ ศิลปกรรมทางด้านสถาปัตยกรรมได้รับอิทธิพลจากอารยธรรมของต่างประเทศ เช่น ศิลปการช่างของจีน ปฏิมากรรมที่สำคัญได้แก่ การสร้างพระพุทธรูปประจำรัชกาลที่ ๑ และรัชกาลที่ ๒ สร้างเมืองและป้อม สร้างเมืองใหม่ขึ้นคือ ได้แก่ พนัสนิคม (เมืองพระรถ) กบินทร์บุรี ประจันตคาม คำเขื่อนแก้ว ภูเวียงขุดคลองบางกอก คลองบางขุนเทียน เพื่อสะดวกแก่การคมนาคม และการเกษตรป้อมที่สร้างเพิ่มเติม สร้างป้อมที่เมืองสมุทรปราการ เมืองจันทบุรี เมืองสมุทรสงคราม เพื่อป้องกันการรุกรานของข้าศึก

พระราชลัญจกรประจำรัชกาลที่ ๓

เป็นรูปปราสาท เป็นพระราช ลัญลักษณ์ของพระบรมนามาภิไธย ว่า “ทับ” อันหมายถึง ที่อยู่ หรือ เรือน

เทคโนโลยีของไทยภายใต้อิทธิพลของชาวตะวันตก

การพิมพ์ หมอบรัดเลย์ มิชชันนารีอเมริกัน นำแท่นพิมพ์เป็นภาษาไทย แท่นแรกจากสิงคโปร์ เมื่อ พ.ศ. ๒๓๗๙ ตัวพิมพ์อักษรไทย ร้อยโทเจมส์โลว์ เป็นผู้ประดิษฐ์แบบ

อักษรไทยขึ้นสำเร็จเป็นครั้งแรก เมื่อ พ.ศ. ๒๓๗๑ การแพทย์ พวกมิชชันนารีจำหน่ายยาแก่คนทั่วไป ดำเนินการครั้งแรกที่วัดเกาส์ตอนลำเพ็ญ พ.ศ. ๒๓๗๙ เริ่มมีการปลูกฝิ่นป้องกันไข้ทรพิษ พ.ศ. ๒๓๗๙ การผ่าตัดตามวิธีศัลยกรรมแผนปัจจุบัน พ.ศ. ๒๓๙๐

การใช้ยาสูบ โดยหมอแฮล พวกมิชชันนารีอเมริกา เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้แก่คนไทย เช่น พระบาทสมเด็จพระปิ่นเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงศึกษาวิชาดาราศาสตร์ เติบเรือ วิชาช่าง และต่อเรือกลไฟได้เป็นครั้งแรก สมเด็จพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ ได้ศึกษาวิชาการต่อเรือกำปั่นใบแบบฝรั่งเศสได้อย่างดี ต่อสำเร็จได้สำเร็จเมื่อ พ.ศ. ๒๓๗๘ และดัดแปลงเป็นเรือรบ

เสด็จสวรรคต

พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้เสด็จสวรรคตวันพุธ เดือน ๕ ขึ้น ๑ ค่ำ ตรงกับวันที่ ๒ เมษายน พ.ศ. ๒๓๙๔ เวลา ๘ นาฬิกา สิริพระชนมายุได้ ๖๔ พรรษา มีพระราชบุตร ๒๒ พระองค์ พระราชบุตรี ๒๙ พระองค์

แหล่งที่มา :

โรงพยาบาลพระนั่งเกล้า จาก www.pranangklaog.go.th
<https://rattanakosinblog.wordpress.com>

สมเด็จพระสังฆราช สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ (สุก ญาณสังวร)

สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช (สุก ญาณสังวร) เป็นสมเด็จพระสังฆราชพระองค์ที่ ๔ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ สถิต ณ วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์ราชวรมหาวิหาร ได้รับการสถาปนาเมื่อปี พ.ศ. ๒๓๖๓ อยู่ในตำแหน่ง ๓ ปี

พระองค์ประสูติเมื่อวันศุกร์ ขึ้น ๑๐ ค่ำ เดือนยี่ ปีฉลู จ.ศ. ๑๐๙๕ ตรงกับวันที่ ๕ มกราคม พ.ศ. ๒๒๓๖ ในรัชสมัยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศแห่งอาณาจักรอยุธยา ในสมัยกรุงธนบุรี ได้เป็นพระอริการอยู่วัดท่าหอย แขวงรอบกรุงเก่า มีพระเกียรติดุณในทางบำเพ็ญสมณภาวนาลิ้นพระชนม์ เมื่อวันที่ ๔ กันยายน พ.ศ. ๒๓๖๕ พระชันษาได้ ๙๐ ปี

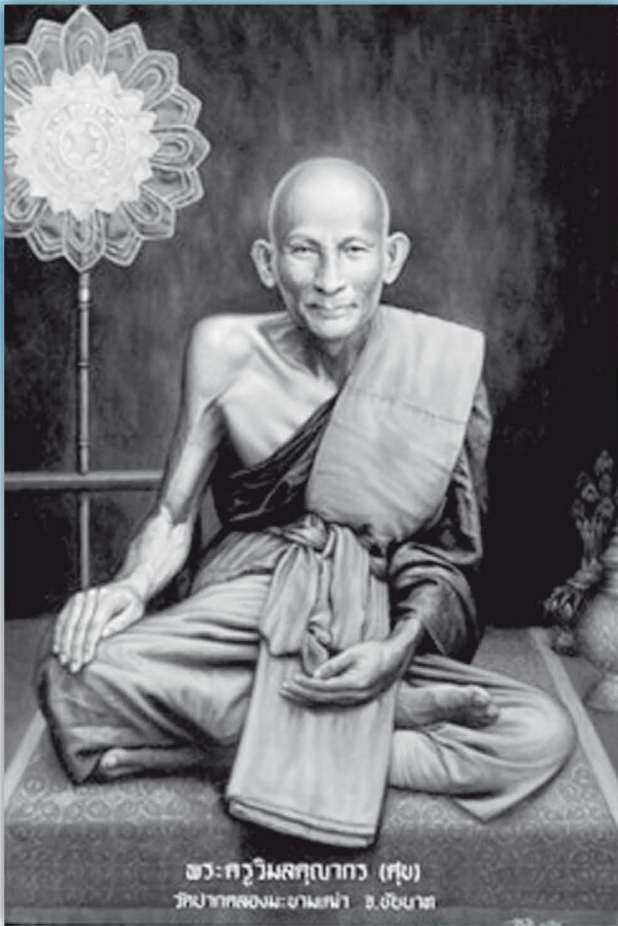
ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ได้โปรดให้นิมนต์พระองค์มาอยู่ที่วัดพลับ (วัดราชสิทธิารามราชวรวิหาร) และให้เป็นพระราชาคณะที่พระญาณสังวรเถร พระองค์เป็นพระอาจารย์ของพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้า ตั้งแต่ยังอยู่ที่วัดท่าหอย การที่โปรดให้นิมนต์มาอยู่ที่วัดพลับ ก็เนื่องจากเป็นวัดสำคัญฝ่ายอรัญวาสีของกรุงธนบุรี ซึ่งต่อมาในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวจึงได้รับพระราชทานชื่อใหม่ว่าวัดราชสิทธิาราม

ปี พ.ศ. ๒๓๕๙ ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย พระองค์ได้รับสถาปนาเป็นสมเด็จพระราชาคณะที่สมเด็จพระญาณสังวร เมื่อได้รับสถาปนาเป็นสมเด็จพระสังฆราชในอีก ๔ ปี ต่อมา เมื่อมีพระชันษาได้ ๘๘ ปี ตำแหน่งสมเด็จพระราชาคณะที่สมเด็จพระญาณสังวร นับว่าเป็นตำแหน่งพิเศษ ในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ เป็นตำแหน่งที่พระราชทานแก่พระเถระผู้ทรงคุณทางวิปัสสนาธุระโดยเฉพาะ

เมื่อครั้งเกิดอหิวาตกโรคระบาดในกรุงเทพฯ เมื่อปี พ.ศ. ๒๓๖๓ มีผู้คนเสียชีวิตมากมาย ประมาณถึง สามหมื่นคนเศษ พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยทรงให้ตั้งพระราชพิธีอาพาธพินาศ โดยพระองค์ทรงศีลและให้ตั้งโรงงาน ส่วนสมเด็จพระสังฆราชทรงให้สังคายนาบทสวดมนต์ในพระราชพิธีดังกล่าว

ชาวบ้านทั่วไปมักเรียกพระองค์ว่า “สังฆราชไก่เถื่อน” เพราะรำลือกันว่า ทรงฆ่าของวิปัสสนาธุระถึงขนาดทำให้ไก่ป่าเชื่องด้วยอำนาจพรหมวิหารได้

แหล่งที่มา : วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี
จาก : <https://th.wikipedia.org>
เรื่อง : สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ (สุก ญาณสังวร)

พระผู้มฤตมิตต์มฤตมิตต์อม

พระครูวิมลคุณากร หรือ หลวงปู่ศุข เกสโร

ล่าง) โดยมี พระครูเซย จันทลิริ วัดโพธิ์บางเขน เป็นพระอุปัชฌาย์ การอุปสมบทนี้มีลุงแฟงเป็นผู้อุปการะ ส่วนโยมบิดามารดาไม่ได้มาร่วมพิธีด้วย เพราะการเดินทางสมัยนั้นลำบากมาก จากชัยนาทถึงกรุงเทพฯ ก็กินเวลาอย่างน้อย ๒ ถึง ๓ วัน จึงจะถึง

ต่อมาปี พ.ศ. ๒๔๓๕ ท่านได้ธุดงค์เข้าเขตชัยนาท มาจำพรรษาอยู่ที่ วัดปากคลองมะขามเฒ่าซึ่งเป็นบ้านเกิดของท่าน ท่านได้บวชเณรชอมแซมเสนาสนะที่ชำรุดทรุดโทรมขึ้นใหม่ ชาวบ้านต่างพากันเลื่อมใสศรัทธาในวัตรปฏิบัติและพระเวทียาคมของท่าน ท่านได้มีศิษย์เอกเป็นถึงเชื้อพระวงศ์ คือ กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ท่านได้ถ่ายทอดวิชาอาคมต่างๆ ให้กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์จนหมด

มรณภาพ

หลวงปู่ศุข ท่านมรณภาพ เมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๖๖ ตรงกับปลายรัชกาลของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวสิริอายุได้ ๗๖ ปี นับพรรษาได้ ๕๔ พรรษา

คำสอน

เรามาทำมาหากิน ก็จงทำมาหากินโดยซื่อสัตย์สุจริต มีความอดทนเพียร อย่าได้คิดเบียดเบียนคนอื่นให้เกิดความเดือดร้อน

แหล่งที่มา : วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี จาก

<https://th.wikipedia.org>

พระสงฆ์แหล่งข้อมูลและความรู้เรื่องพระสงฆ์

จาก www.dharma-gateway.com

GUITAR Thai จาก www.guitarthai.com

พระครูวิมลคุณากร หรือ หลวงปู่ศุข เกสโรชาวบ้านนิยมเรียก หลวงปู่ศุข วัดปากคลองมะขามเฒ่า นามเดิม คือ ศุข นามสกุล เกษเวช (ต่อมาลูกหลานได้ใช้ เกษเวชสุริยา)

เกิดเมื่อวันจันทร์ เดือน ๔ ขึ้น ๘ ค่ำ ปีวอก พ.ศ. ๒๓๙๐ ที่บ้านมะขามเฒ่า (เรียกกันในสมัยนั้น ปัจจุบันเรียก บ้านปากคลอง) ตำบลมะขามเฒ่า อำเภอดอนสัก จังหวัดชัยนาท

โยมบิดา-มารดาชื่อนายน่วม และนางทองดีหลวงปู่ศุขมีพี่น้องรวมทั้งสิ้น ๙ คน คือ หลวงปู่ศุข นางอ่ำ นายรุ่ง นางไข่นายสิน นายมี นางขำ นายพลอย และหลวงพ่อบลัม

ชีวิตในวัยเยาว์

หลวงปู่ศุข ขณะอายุ ๑๐ ขวบ ได้ไปอยู่กับลุงแฟง ซึ่งมีอาชีพทำสวน ที่ตำบลบางเขน จังหวัดพระนคร (ในสมัยนั้น) ต่อมาหลวงปู่ศุข ท่านได้เดินทางเข้ามากรุงเทพฯ มาหาหากินค้าขาย โดยยึดลำคลองบางเขน ซึ่งมีปากคลองเชื่อมกับแม่น้ำเจ้าพระยาตอนใต้จังหวัดนนทบุรีลงมา ปัจจุบันอยู่ข้างทางเข้าวัดทางหลวง เป็นที่ที่มาหากิน จนอายุได้ ๑๘ ปี ได้ภรรยาชื่อนางสมบุญ และเกิดบุตรชายคนหนึ่งชื่อ สอน เกศเวชสุริยา

อุปสมบท

หลวงปู่ศุข พออายุท่านครบ ๒๒ ปี ท่านได้ลาไปอุปสมบท ณ วัดโพธิ์บางเขน (ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็นวัดโพธิ์ทอง

กิจกรรมทำบุญตักบาตร ประจำเดือนพฤศจิกายน

วันจันทร์ที่ ๑๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑

มูลนิธิพุทธสถานฯ ร่วมตั้งจุดบริการน้ำดื่ม

โครงการ หมอ ชวน วิ่ง อำเภอโคกสำโรง

**จุดให้บริการ
น้ำดื่ม**
หมอชวนวิ่ง
อำเภอโคกสำโรง
สนับสนุนโดย มูลนิธิพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ
ในอุปถัมภ์พระเจ้าวชิรสุทธีประชานาถ (หลวงพ่อดอกกต)

กิจกรรมมูลนิธิพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

โครงการ "พุทธสถานสัมพันธ์ปันน้ำใจ"

มูลนิธิพุทธสถานฯ ร่วมกับคณะสงฆ์อำเภอโคกสำโรง มอบถุงยังชีพช่วยเหลือ
ผู้ยากไร้ ผู้ป่วยติดเตียง และคนชรา ในเขตอำเภอโคกสำโรง

มูลนิธิพุทธสถานฯ ร่วมกับคณะสงฆ์อำเภอโคกสำโรง มอบสิ่งของให้กับจุดบริการประชาชน
ในช่วงเทศกาลสงกรานต์ทำบุญปีใหม่

มูลนิธิพุทธสถานฯ มอบของขวัญให้กับนักเรียน โรงเรียนบ้านหนองคู โรงเรียนบ้านเขาทับควาย โรงเรียนบ้านเขาสะพานนาคร
โรงเรียนบ้านพรหมหิน โรงเรียนบ้านหลุมข้าว และโรงเรียนโคกสำโรง เนื่องในกิจกรรมวันเด็กแห่งชาติ

งานประจำปี พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

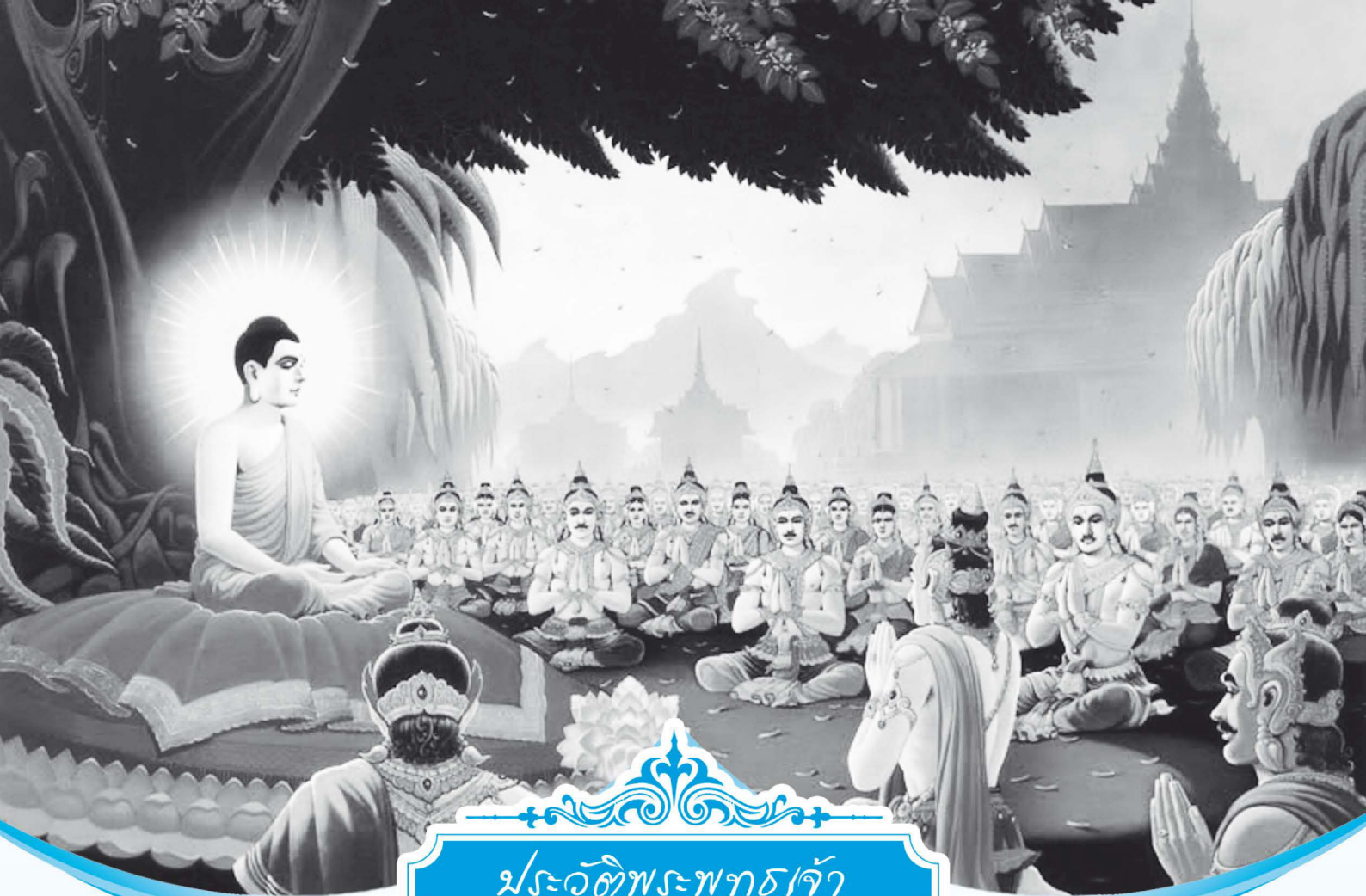
งานประจำปี
 พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ
 ทำวัตร สวดมนต์ รักษาตีสล ฟังธรรมะ
 ใจบุญกาวนา สักการะพระรัตนตรัย เป็นอาจารย์บูชา
 หลวงพ่อพระราชนิเวศน์ที่วัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม
๙ ธันวาคม ๒๕๖๑

พิธีฉลองพระพุทธรูปบุรุษศรีสุวรรณภูมิ

วันอาทิตย์ที่ ๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑
ณ วัดพระบาทน้ำพุ

ประวัติพระพุทธเจ้า

ตอน...ค้นหาทางตรัสรู้

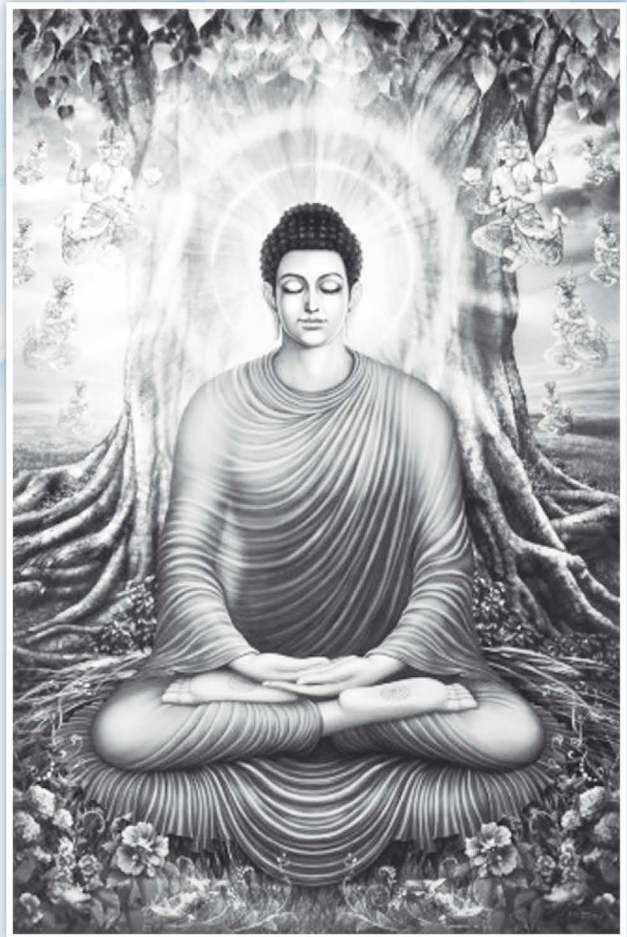
หลังจากที่เจ้าชายสิทธัตถะ ได้เสด็จออกบรรพชา ได้ทรงศึกษาค้นคว้าหาทางตรัสรู้พระอนุตรสัมมาสัมโพธิญาณด้วยวิธีการต่าง ๆ อยู่ถึง ๖ พรรษา วิธีหนึ่งที่ทรงปฏิบัติคือการบำเพ็ญทุกรกิริยา

ทุกรกิริยา เป็นการทรมานตนให้ลำบากด้วยประการต่าง ๆ เริ่มแต่ทรงกัณฑ์พระทนต์ด้วยพระทนต์ กัดพระตาลด้วยพระชีวหา ผ่อนลมหายใจเข้าออกทีละน้อย เสวยพระกระยาหารแต่น้อยจนถึงไม่เสวยเลย จนร่างกายซูบผอม ยากที่ผู้ใดจะทำได้เท่าเทียมกับพระองค์ นับเป็นความเพียรอย่างอุกฤษฏ์ โดยมีพระปัญจวัคคีย์ทั้ง ๕ เป็นผู้อุปฐากและเป็นพยาน แต่การปฏิบัติดังกล่าวไม่ใช่ทางแห่งความตรัสรู้ และพระองค์ได้ทรงเลิกในเวลาต่อมา

พระมหาบุรุษได้กระทำความเพียรอย่างแรงกล้าถึงขั้นอุกฤษฏ์ ณ ตำบลอูรุเวลาเสนาภิคม แคว้นมคธ ในชมพู

ทวีป ถึงวาระที่ ๓ คือ อุดพระกระยาหารจนพระวรกายซูบผอม ชวนเซแทบจะทรงพระกายอยู่ไม่ได้ อุปมาญาณก็ได้เกิดขึ้นในมโนธาตุของพระองค์ว่า “อันความเพียร ถ้าย่อหย่อนก็เสียผลที่หวัง ถ้าเคร่งครัดเกินไปก็ให้ผลเสียหาย เมื่อกระทำได้พอดีทั้งกายและใจจึงจะเกิดผลต่อผู้บำเพ็ญ ดุจพินสามสาย ถ้าหย่อนน้กมกไม่ดัง ถ้าตึงน้กมกขาด ต่อเมื่อพอดีจึงจะให้เสียงน้มนวลฟังได้ไพเราะ”

นางสุชาดาธิดาของคฤหบดีผู้มั่งคั่งในตำบลนั้น ได้ตั้งปณิธานบูชาเทพารักษ์ไว้ว่า ขอให้นางได้สามีที่มีตระกูลเสมอกัน และขอให้ได้บุตรคนแรกเป็นชาย ครั้นนางได้สามีและบุตรสมนึก นางจึงคิดจะหุงข้าวมธุปายาสอันประณีตด้วยเครื่องปรุงทุกประการ ไปบวงสรวงเทพารักษ์ที่ได้ไปบนบานไว้ ดังนั้นในวันขึ้น ๑๔ ค่ำ เดือน ๖ จึงสั่งให้บ่าวไพร่ตระเตรียมการทำข้าวปายาสเป็นการใหญ่ และกว่าจะสำเร็จเป็นข้าวปายาสได้ ก็ตกถึงเพลาทึบยงคืน แล้วนางสุชาดาจึงสั่งนางปุณณทาสี หญิงคนใช้ที่สนิทให้ออกไปทำความสะอาด กวาดที่โคนต้นนิโครธพฤกษ์ เพื่อจะได้จัดเป็นที่ตั้งเครื่องสังเวยเทพารักษ์นางปุณณทาสีจึงตื่นแต่เช้าเดินทางไปยังต้นนิโครธพฤกษ์ เห็นพระมหาบุรุษทรงประทับนั่งอยู่ ณ โคนไม้ นั้น ผินพระพักตร์ทอดพระเนตรไปทางปาลิโนทศ (ตะวันออก) มีรัศมีพระกายแผ่สร้อยออกไปเป็นปริณทล งามยิ่งนัก นางก็นึกทักทักตระหนกในจิตทันทีว่า วันนี้ เทพยดาเจ้าลงจากต้นไทรงาม นั่งคอยรับข้าวปายาสของสังเวย นางก็ดีใจรีบกลับเรือน บอกนางสุชาดาละล่ำละลักว่า เทพารักษ์ที่เจ้าแม่มุ่งทำพิธีกรรมสังเวยนั้น บัดนี้ ได้มานั่งรออยู่ที่โคนไม้ไทรแล้ว นางสุชาดาปลาบปลื้มหยิบถาดทองมา ๒ ถาด ถาดหนึ่งใส่ข้าวปายาสเต็มถาดพอดี แล้วให้ปิดด้วยถาดทองอีกถาดหนึ่ง แล้วห่อหุ้มด้วยผ้าทองอันบริสุทธิ์ ครั้นนางสุชาดาแต่งกายงามด้วยอาภรณ์เสร็จแล้ว ก็ยกถาดข้าวปายาสขึ้นทูลเหนือเศียรเกล้าลงจาก

เรือนพร้อมด้วยหญิงคนใช้เป็นบริวารติดตามมาเป็นอันมาก ครั้นถึงต้นไทรเห็นพระมหาบุรุษงามด้วยรัศมี ก็มีความโสมนัสเป็นอย่างยิ่ง สำคัญว่าเป็นรุกขเทวดาโดยแท้ เดินเข้าไปเฝ้าแต่ไกลด้วยคารวะ ครั้นเข้าไปใกล้จึงน้อมถาดข้าวปายาสถวายด้วยความเคารพยิ่ง

ขณะนั้น บาตรดินอันเป็นทิพย์ ซึ่งขมิถุการพรหมถวายแต่วันแรกทรงบรรพชา เกิดอันตรายหายไประหว่างนั้น พระมหาบุรุษก็ทรงเหยียดพระหัตถ์ออกมารับ แล้วทอดพระเนตรดูนางสุชาดา แสดงให้นางรู้ชัดว่า พระองค์ไม่มีบาตร จะถาดใส่ข้าวปายาสไว้ นางสุชาดาทราบชัดโดยพระอาการ ก็กราบทูลว่า หม่อมฉันขอถวายทั้งถาด พระองค์มีพระประสงค์ประการใด โปรดนำไปตามพระหฤทัยเถิด แล้วถวายอภิวาททูลอีกว่า ความปรารถนาของหม่อมฉันสำเร็จฉันใด ขอสิ่งซึ่งพระหฤทัยของพระองค์ประสงค์จะสำเร็จฉันนั้นเถิด แล้วนางก็ก้มลงกราบ ถวายบังคมลา กลับเรือนด้วยความสุขใจเป็นล้นพ้น

แหล่งที่มา : <https://sites.google.com>
เรื่อง ประวัติพระพุทธเจ้า

เรื่อง...พญาช้างยอดกตัญญู

นิทาน
ชาดก

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว พระโพธิสัตว์เกิดเป็นพญาช้างเผือกขาวปลอด มีรูปร่างสวยงาม มีช้าง ๘๐,๐๐๐ เชือก เป็นบริวารเลี้ยงดูมารดาตามบออยู่ เมื่อพบบริวารออกหากินได้อาหารอันมีรสอร่อยแล้วก็จะส่งกลับมาให้มารดากิน แต่ก็ถูกช้างเชือกที่นำอาหารมากินเสียระหว่างทาง

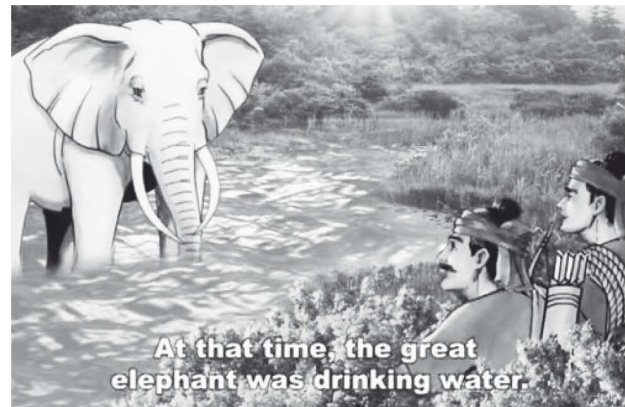
เมื่อกลับมาทราบวามารดาไม่ได้อาหารก็คิดจะละจากโขลงเพื่อเลี้ยงดูมารดาเท่านั้น ครั้นถึงเวลาเที่ยงคืนก็แอบนำมารดาหนีออกจากโขลงไปอยู่ที่เชิงเขาแล้วพักมารดาไว้ที่ถ้ำแห่งหนึ่ง ส่วนตนเองออกเที่ยวหาอาหารมาเลี้ยงดูมารดา

อยู่ต่อมาวันหนึ่ง มีพรานป่าชาวเมืองพาราณสีคนหนึ่งเข้าป่ามาแล้วหลงทางออกจากป่าไม่ได้จึงนั่งร้องไห้อยู่ พญาช้างพอได้ยินเสียงคนร้องไห้ด้วยความเมตตากรุณาจึงนำเขาออกจากป่าไปส่งที่ชายแดนมนุษย์ ฝ่ายนายพรานเมื่อพบช้างที่สวยงามเช่นนั้น ก็คิดชั่วร้าย “ถ้าเรานำความกราบทูลพระราชชา เราจักได้ทรัพย์มากเป็นแน่แท้” ขณะอยู่

บนหลังช้างได้หักกิ่งไม้กำหนดไว้เป็นสัญลักษณ์ในขณะเดียวกันช้างมงคลของพระราชชาได้ตายลงพระราชจึงมีรับสั่งให้ตักลองร้องประกาศว่าใครมีช้างที่สวยงามขอให้ออก นายพรานจึงสั่งให้นายควาญช้างพร้อมด้วยบริวารติดตามนายพรานเข้าป่านำพญาช้างมาถวาย

นายควาญช้างเมื่อพบพญาช้างแล้วก็ถูกใจ ส่วนพญาช้างขณะนั้นกำลังดื่มน้ำอยู่ในสระ เมื่อเห็นนายพรานกลับมาพร้อมผู้คนอีกจำนวนมากก็รู้ว่าภัยมาถึงตัวแล้ว จึง

กำหนดสตีขมความโกรธไว้ในใจยืนนิ่งอยู่ นายควาญช้างได้นำพญาช้างเข้าไปในเมืองพาราณสี ฝ่ายช้างมารดาของพญาช้าง เมื่อไม่เห็นลูกมาจึงคร่ำครวญคิดถึงลูกว่า “ลูกเราส่งเสียถูกพระราชชาหรือมหาอำมาตย์จับไปแล้วหนอ”

ฝ่ายนายควาญช้างในระหว่างทางขณะกลับเข้าเมืองได้ส่งสาส์นไปถึงพระราชชาเพื่อตบแต่งเมืองให้สวยงามเมื่อถึงเมืองแล้วก็ประพรมน้ำหอมพญาช้าง ประดับเครื่องทรงแล้วนำไปไว้ที่โรงช้างขึ้นกราบทูลพระราชชา

พระราชชาทรงนำอาหารอันมีรสเลิศต่าง ๆ มาให้พญาช้างด้วยพระองค์เอง พญาช้างคิดถึงมารดาจึงไม่กิน

อาหาร พระองค์จึงอ่อนน้อมนับว่า “พญาช้างตัวประเสริฐ เอ๋ย เชิญพอรับคำข้าวเถิดเจ้ามีการกิจมากมายที่ต้องทำ”

พญาช้างพูดลอยๆ ขึ้นว่า “นางช้างผู้กำพริ้วตาบอดไม่มีผู้นำทาง คงสะดุดตอไม้ล้มลงตรงภูเขาเป็นแน่”

พระราชอาทรสถามว่า “พญาช้าง..นางช้างนั้นเป็นอะไรกับท่านหรือ” พญาช้าง “นางเป็นมารดาของข้าพระองค์เอง”

พระราชอาทรเมื่อฟังแล้วเกิดความสลดใจมีรับสั่งให้ปล่อยพญาช้าง ฝ่ายพญาช้างเมื่อถูกปล่อยให้อิสระจึงได้แสดงธรรมต่อพระราชอาทรว่า “มหाराชเจ้า ขอพระองค์จงอย่า

เป็นผู้ประมาทเถิด” แล้วได้กลับไปยังที่อยู่ของตน นำน้ำในสระไปรดตัวมารดาที่นอนร่างกายผ่ายผอมเพราะไม่ได้อาหารมาแล้ว ๗ วัน

ฝ่ายช่างมารดาเมื่อถูกน้ำรดตัวเข้าใจว่าฝนตกจึงพูดขึ้นว่า “ฝนอะไรนี่ตกไม่เป็นฤดู ลูกเราไม่อยู่เสียแล้ว”

พญาช้างจึงพูดกับมารดาว่า “แม่.. เชิญลูกขึ้นเถิด ลูกของแม่มาแล้ว พระราชาผู้ทรงธรรมปล่อยลูกมาแล้ว” นางช่างดีใจมากได้อนุโมทนาแก่พระราชอาทรว่า “ขอให้พระองค์ทรงมีพระชนมายุยืนนานเจริญรุ่งเรืองเถิด”

ฝ่ายพระราชอาทรทรงเลื่อมใสในพญาช้าง จึงมีรับสั่งให้ตั้งอาหารไว้เพื่อพญาช้างและมารดาเป็นประจำ

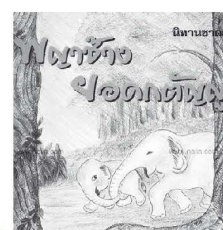
ตั้งแต่วันที่ปล่อยพญาช้างไปและรับสั่งให้สร้างรูปเหมือนพญาช้างจัดงานฉลองช้างขึ้นเป็นประจำทุกปี

พญาช้างเมื่อมารดาเสียชีวิตแล้วก็ได้อยู่อยู่ปฏฐากคณะฤๅษี ๕๐๐ ตน จนตราบเท่าชีวิต

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า : ความกตัญญูต่อบุพการีผู้เลี้ยงดูมารดา บิดาเป็นบุญคุณอันยิ่งใหญ่ แม้พระราชอาทรก็ทรงบูชาผู้นั้น

แหล่งที่มา : ธรรมไทย <http://www.dhammathai.org>

มงคลชีวิต ๓๘ ประการ

“บูชาบุคคลที่ควรบูชา”

‘...ต้นไม้มื่อยังเล็กเป็นต้นกล้าอยู่
จำเป็นต้องมีหลักค้ำประคองไว้
ป้องกันไม่ให้ล้มรากขาดตายเสียก่อนฉนั้นใด
ผู้ที่หวังความเจริญก้าวหน้า ก็จำเป็นต้องบูชาบุคคลที่ควรบูชา
ไว้เป็นตัวอย่างการดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง
เป็นหลักใจ ป้องกันความเห็นผิดและอกุศลกรรมต่างๆ
มิให้ย้อนกลับกำเริบขึ้นมาอีกฉนั้น...’

การบูชาคืออะไร?

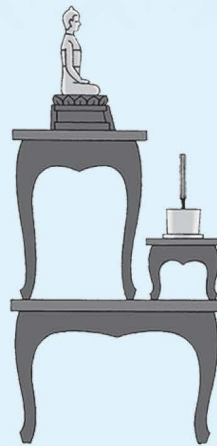
การบูชา คือการเลื่อมใสยกย่อง เชิดชู ด้วยกิริยาอาการสุภาพที่แสดงต่อผู้ที่ควรบูชาทั้งต่อหน้าและลับหลัง การแสดงต่อหน้า เป็นการแสดงให้ท่านทราบว่าเรามีความเคารพและตระหนักในคุณธรรมความดีที่มีอยู่ในตัวของท่านอย่างจริงใจ การแสดงลับหลัง เป็นการเตือนใจตัวเราเอง ให้ผูกใจไว้กับคุณธรรมอันสูงส่งของท่าน ก่อให้เกิดความรู้สึกลอยยกกระทำให้ใจเราจะได้ยกสูงขึ้นเสมอๆ ไม่คิดไปในทางชั่วร้าย

การบูชา เป็นกุศโลบายอย่างหนึ่ง สำหรับฝึกใจที่ยังหยาบกระด้าง ผู้ใหญ่จึงควรสอนบุตรหลานให้รู้จักสวดมนต์บูชาพระรัตนตรัย เป็นการปลุกศรัทธาให้รู้จักบูชาบุคคลที่ควรบูชามาตั้งแต่เด็กๆ

บุคคลที่ควรบูชา

คือบุคคลที่มีคุณความดีควรค่าแก่การระลึกนึกถึง และยึดถือเป็นแบบอย่างในการปฏิบัติตาม ได้แก่ ผู้มีศีลสมาธิ ปัญญาสูงกว่าเรา ซึ่ง สรุปได้ดังนี้

๑. พระสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็นบัณฑิตที่ประเสริฐสุดในโลก ทรงไว้ด้วย พระปัญญาคุณ พระบริสุทธิคุณ พระมหากรุณาธิคุณ จัดเป็นบุคคลที่ควรบูชาของพุทธศาสนิกชนทั้งหลาย

๒. พระสงฆ์ ผู้ประพฤติปฏิบัติชอบก่อนแล้วจึงสอนให้ผู้อื่นประพฤติปฏิบัติชอบตามอย่างบ้าง จัดเป็นบุคคลที่ควรบูชาของพุทธศาสนิกชน

๓. พระมหากษัตริย์ผู้ตั้งอยู่ในทศพิธราชธรรม เป็นธรรมราชา จัดเป็นบุคคลที่ควรแก่การบูชาของประชาชน

๔. บิดามารดาและญาติผู้ใหญ่ที่มีความประพฤติดี เป็นบัณฑิตที่อยู่ในฐานะสูงเกินกว่าจะคบ จัดเป็นบุคคลที่ควรแก่การบูชา หรือปฐนียบุคคลของบุตรหลาน

๕. ครูอาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถ ความประพฤติดี เป็นบัณฑิตที่อยู่ในฐานะสูงเกินกว่าศิษย์จะคบหา จัดเป็นบุคคลที่ควรแก่การบูชาของศิษย์

๖. ผู้บังคับบัญชาที่มีความประพฤติดี ตั้งอยู่ในธรรม จัดเป็นบุคคลที่ควรแก่การบูชาของผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชา

การแสดงออกถึงความบูชา

๑. ทางกาย ไม่ว่าจะยืน เดิน นั่ง นอน หรือประกอบกิจใดๆ เมื่ออยู่ต่อหน้า ท่านหรือสัญลักษณ์ตัวแทนของท่าน เช่น รูปปั้น ภาพถ่าย ก็อยู่ในอาการสำรวม

๒. ทางวาจา สรรเสริญยกย่องคุณความดีของท่าน ทั้งต่อหน้าและลับหลัง เช่น การสวดมนต์บูชาพระรัตนตรัย การนำความดีของท่านไปสรรเสริญ

๓. ทางใจ ระลึกรู้ถึงคำสอนของท่านด้วยความเคารพและซาบซึ้ง

ประเภทของการบูชา

การบูชาในทางปฏิบัติมี ๒ ประเภท คือ

๑. อามิสบูชา คือการบูชาด้วยสิ่งของ เช่น บุตร ระลึกถึงคุณของบิดามารดา ศิษย์ระลึกถึงคุณของครูบาอาจารย์ จึงบูชาด้วยการนำทรัพย์สินเงินทองของใช้ ฯลฯ ไปมอบให้ เป็นต้น การบูชาพระรัตนตรัยด้วยดอกไม้ธูปเทียนก็จัดเป็นอามิสบูชาเช่นกัน

๒. ปฏิบัติบูชา คือการบูชาด้วยการตั้งใจประพฤติปฏิบัติตามคำสอน ตามแบบอย่างที่ดีของท่าน เช่น พยายามกำจัดความโลภ ความโกรธ ความหลง ด้วยการให้ทาน รักษาศีล เจริญภาวนา ตามคำสอนของท่าน จัดเป็นการ

บูชาที่สูงที่สุด เพราะเป็นวิธีที่จะทำให้กาย วาจา ใจ ของเราใสสะอาด เป็นบัณฑิตตามท่านได้โดยเร็ว

ข้อควรระวัง

อย่าบูชาสิ่งที่ไม่ควรบูชา เพราะจะชักนำไปสู่ความมั่งงายหลงผิด จิตใจขุ่นมัว ซึ่งทำได้ดังนี้

๑. ไม่บูชาคนพาล คือไม่ยกย่อง ไม่เชิดชู ไม่ส่งเสริม ไม่สนับสนุนคนพาล ไม่ว่าคนพาลนั้นจะมีศักดิ์สถานภาพสูงส่งเพียงไรก็ตาม

๒. ไม่บูชาสิ่งที่เป็นของคนพาล เช่น รูปภาพ รูปปั้น ผลงาน สิ่งของ เครื่องใช้ของคนพาล หรือทำตามคำแนะนำของคนพาล

๓. ไม่บูชาสิ่งที่บูชาแล้วไม่ทำให้เกิดสิริมงคล เช่น รูปภาพดารานักร้องนักกีฬาที่ไม่มีคุณธรรมเพียงพอ ภาพโฆษณาเกี่ยวกับอบายมุข ฯลฯ อย่างนำมาประดับบ้านเรือน

๔. ไม่บูชาสิ่งที่บูชาแล้วทำให้มั่งงายไม่เกิดปัญญา เช่น ต้นไม้ใหญ่ ภูเขาสูง ศาลพระภูมิ คนทรง ภูตผีปิศาจ ลัทธิที่เกิดมามีลักษณะผิดปกติ ฯลฯ

อนิสงส์การบูชาบุคคลที่ควรบูชา

๑. ทำความเห็นถูกต้องที่ยังไม่เกิดให้เกิดขึ้น

๒. ทำความเห็นถูกต้องที่เกิดขึ้นแล้วให้เจริญงอกงามยิ่งขึ้น

๓. ทำให้มีกิริยามารยาทสุภาพอ่อนโยน

๔. ทำให้จิตใจผ่องใส เพราะอยู่ในกุศลธรรมเสมอ

๕. ทำให้สติสัมปชัญญะบริบูรณ์ขึ้นเพราะมีความสำรวมระวัง เป็นการป้องกันความประมาท

๖. ป้องกันการลืมหืมตัวหลงผิดได้ เพราะตระหนกอยู่เสมอว่า ผู้ที่มีคุณธรรมสูงกว่าตนยังมีอยู่

๗. ทำให้เกิดกำลังใจและอานุภาพอย่างมหาศาล สามารถคุ้มครองป้องกันตนให้พ้นจากอุปสรรคและภัยพาลต่างๆ ได้

๘. เป็นการกำจัดคนพาลให้พินาศไปโดยทางอ้อม เพราะมีแต่คนบูชาบัณฑิตผู้มีคุณธรรม

๙. เป็นการเชิดชูบัณฑิตให้สูงเด่น ทำให้ท่านสามารถบำเพ็ญกรณียกิจได้สะดวกกว้างขวางยิ่งขึ้น

แหล่งที่มา : กัลยาณมิตร เพื่อนแท้สำหรับคุณ
<http://www.kalyanamitra.org>

พาเที่ยว... วัดเชิงท่า

ประวัติ

วัดเชิงท่าตั้งอยู่ริมแม่น้ำลพบุรีฝั่งตะวันออก วัดเชิงท่า มีอายุสามร้อยกว่าปี เดิมชื่อวัดท่าเกวียนด้วยเป็นท่าของเกวียนลำเลียงสินค้าขนลงมาที่ท่าในบริเวณวัด ก่อนที่จะลำเลียงลงเรือส่งไปยังที่อื่นๆพื้นที่ของวัดเชิงท่าตั้งขวางหน้าพระราชวังนารายณ์ราชนิเวศน์สันนิษฐานว่า วัดเชิงท่า น่าจะสร้างก่อนพระราชวัง และนับได้ว่าวัดเชิงท่า จึงเป็นวัดที่สำคัญทางประวัติศาสตร์และศิลปกรรมแห่งหนึ่งที่เชิดหน้าชูตา สร้างความสง่างามทางด้านศิลปวัฒนธรรมให้กับจังหวัดลพบุรีเป็นอย่างมาก

ถาวรวัตถุภายในวัด

๑. พระอุโบสถ มีลักษณะสถาปัตยกรรม ที่สร้างในรัชสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช ตัวพระอุโบสถตั้งอยู่บนฐานสูง มีลานกว้างโดยรอบตรงขอบลานมีกำแพงแก้ว และมีซุ้มประตูกำแพง หน้าบันซุ้มทำเป็นรูปจั่ว ผังพระอุโบสถแบ่งพื้นที่ใช้สอยเป็นสองส่วนคือ ส่วนหน้าเป็นห้องโถงไม่มีผนัง เสาคู่หน้าสุดเป็นเสาสี่เหลี่ยม มีปูนปั้นประดับ

หัวเสาเป็นรูปดอกบัวกลีบยาว

ส่วนหลังมี ห้องโถงมีผนังรอบ หลังคาของพระอุโบสถมุงด้วยกระเบื้องกาบ ช่อฟ้าและหางหงส์ทำเป็นรูปหัวพญานาค เสมาคู่รอบพระอุโบสถ สันนิษฐานว่า เสมาแบบนี้คือวัดหลวง นอกจากนั้นในพระอุโบสถยังเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปประธานปางมารวิชัย ที่สร้างขึ้นด้วยหินทราย ลักษณะศิลปกรรมของพระพุทธรูปคล้ายกับพระประธานของวิหารวัดไธย อำเภอกำแพง จังหวัดลพบุรี เป็นพระพุทธรูปแบบที่นิยมสร้างขึ้นครั้งรัชสมัยสมเด็จพระเจ้าปราสาททอง จนถึงต้นรัชสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช (พ.ศ. ๒๑๗๒ ราว พ.ศ. ๒๒๒๐) พระอุโบสถได้รับการบูรณะหลายครั้ง แต่ก็ได้พยายามคงรูปแบบลวดลายเดิม

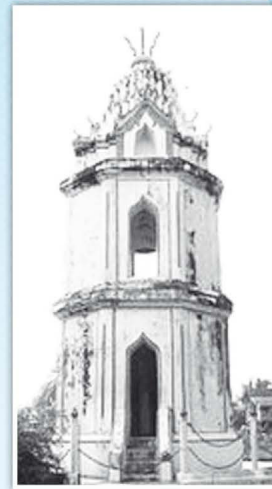
๒. พระเจดีย์ ตั้งอยู่บนลานเดียวกันกับพระอุโบสถ แต่อยู่ด้านหลัง มีด้วยกันทั้งหมดสามองค์ ดังนี้ เจดีย์ประธานตั้งอยู่กึ่งกลางลาน เป็นเจดีย์ทรงระฆังคว่ำลักษณะเจดีย์แบบนี้คล้ายกับเจดีย์ของวัดอัมพวัน ต.บางขันหมาก อ.เมืองจ.ลพบุรี ซึ่งเป็นวัดในชุมชนมอญบ้านบางขันหมาก ส่วนเจดีย์บริวารอีกสององค์เป็นเจดีย์ทำเป็นรูปดอกบัวบาน

รองรับองค์ระฆัง มีลักษณะคล้ายกับเจดีย์วัดทองป้อ เมือง จ.ลพบุรีซึ่งสร้างขึ้นครั้งปลายสมัยอยุธยาจากนั้น บริเวณนอกลานพระอุโบสถด้านทิศตะวันออกยังมีเจดีย์บริวารอีก สามองค์ เป็นเจดีย์แบบย่อมุมไม้สิบสอง ซึ่งเป็นศิลปกรรมที่แพร่หลายตั้งแต่สมัยอยุธยาจนถึงสมัยต้นรัตนโกสินทร์

๓. หอระฆัง หอระฆังเป็นอาคารทรงปรางค์แปดเหลี่ยม สร้างขึ้นเมื่อปี ๒๔๖๒ ลักษณะของการสร้างคือมีการเจาะช่องประตูและหน้าต่างเป็นช่องโค้งแหลม นับเป็นหอระฆังที่มีลักษณะที่แปลกและหาชมได้ยาก

ทำเนียบนามเจ้าอาวาส

๑. พระอุปัชฌาย์คล้าย
๒. พระครูโฆทานสมณคุด (รุ่ง)
๓. พระอธิการกรรณ
๔. พระภิกษุพิน สุภทโท ได้เป็นเจ้าอาวาสวัดเชิงท่า ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๕ ครั้นถึง พ.ศ. ๒๔๘๒ ได้ลาสิกขา
๕. พระภิกษุถม ธมมทีโป (พระครูโสภณธรรมรัต) พ.ศ. ๒๔๘๐-พ.ศ. ๒๔๘๒
๖. พระครูสุธรรมโฆสิต (ปิยชัย ปภาโส) เจ้าอาวาสรูปปัจจุบัน

แหล่งที่มา : วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี จาก <https://th.wikipedia.org> เรื่อง วัดเชิงท่า (ลพบุรี)
Wikimapia จาก <http://wikimapia.org>
เรื่อง วัดเชิงท่า (ลพบุรี) Lopburi Thailand (อำเภอเมืองลพบุรี)
จาก <http://www.lopburitourism.com>
เรื่อง วัดเชิงท่า

ข่าวและกิจกรรมของคณะสงฆ์ในจังหวัดลพบุรี

พิธีพระราชทานเพลิงศพพระครูวิมลสมณวัตร(หลวงพ่อเพี้ยน)

วันพุธ ที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๑ พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา ทรงเป็นประธานในพิธีพระราชทานเพลิงศพ หลวงพ่อเพี้ยน เกจิชื่อดังจังหวัดลพบุรี ณ วัดเกริ่นกฐิน ต.บ้านชี อ.บ้านหมี่

ที่มา : หนังสือพิมพ์ข่าวสด และ TnewTV ONLINE

คณะสงฆ์จังหวัดลพบุรี จัดประชุมสังฆาธิการ

วันศุกร์ที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ คณะสงฆ์จังหวัดลพบุรี จัดประชุมพระสังฆาธิการ ประจำจังหวัดลพบุรี ณ วัดชัยสมบุญ อ.ลำสนธิ จ.ลพบุรี

ที่มา : Facebook พระครูภัทรปัญญาธูร วัดสิงห์คูยาง อ.โคกสำโรง จ.ลพบุรี

เฉลิมพระชนมพรรษาพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร

วันพุธ ที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๖๑ คณะสงฆ์อำเภอโคกสำโรง นำโดย พระครูภัทรปัญญาธูร เจ้าคณะอำเภอโคกสำโรง บิณฑบาต ข้าวสาร อาหารแห้งเนื่องในวันคล้ายวันพระราชสมภพ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร

ที่มา : Facebook พระครูภัทรปัญญาธูร วัดสิงห์คูยาง อ.โคกสำโรง จ.ลพบุรี

คณะสงฆ์และศิษยานุศิษย์ พร้อมใจกันบำเพ็ญบุญกุศล มุทิตาสักการะ อาจารย์บูชาธรรมแด่ พระเทพเสนาบดี (ประเทือง อภาสโร) เจ้าอาวาสวัดกวีศรารามราชวรวิหาร และเจ้าคณะจังหวัดลพบุรี

วันพฤหัสบดีที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๒ คณะสงฆ์และศิษยานุศิษย์ พร้อมใจกันบำเพ็ญบุญกุศล มุทิตาสักการะ อาจารย์บูชาธรรม เนื่องในโอกาสเจริญอายุวัฒนมงคล ๕๔ ปี แด่ พระเทพเสนาบดี (ประเทือง อภาสโร)เจ้าอาวาสวัดกวีศรารามราชวรวิหาร และเจ้าคณะจังหวัดลพบุรี ณ ศูนย์การเรียนรู้ ศาสตร์พระราชฯ โรงเรียนวินิตศึกษา ๒ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี

ที่มา : Facebook พระครูภัทรปัญญาธูร วัดสิงห์คูยาง อ.โคกสำโรง จ.ลพบุรี

ธรรมะ จาก... หลวงพ่อเจ้าคุณฯ

ผู้ชายคนหนึ่งกำลังยืนอยู่ตรงถึงขยะกำลังค้นหาบางสิ่งบางอย่าง ลักครู่ชายคนนั้นหยิบแก้วน้ำซึ่งมีน้ำหลงเหลืออยู่ในแก้วขึ้นมาเขาดูดน้ำอย่างรวดเร็วต่อมาเขาก็หยิบถุงลูกชิ้น ซึ่งภายในมีลูกชิ้นอยู่สองลูกภาพนั้นบอกอะไรหลายๆอย่างให้กับเรา บอกถึงสภาพสังคม สภาพชีวิตคน คงไม่เพียงชายคนนั้นคนเดียวอีกหลายชีวิตคงต้องดำเนินชีวิตเช่นนี้ ไม่ใช่เรื่องแปลกอะไรแต่นั้นคือสภาพชีวิตที่เป็นจริงในปัจจุบันของสังคมประเทศไทย

คนเราทุกคนมีสิ่งดีๆอยู่ในตัวเราสามารถที่จะเอาสิ่งดีๆเหล่านั้นออกมาใช้ ให้เกิดประโยชน์กับตนเองให้สามารถอยู่รอดและดำเนินชีวิตให้เจริญก้าวหน้าได้ ในประเทศนี้มีคนหลายคนที่มี

หลวงพ่อรู้จักและคุ้นเคย ที่น่าเอาเป็นแบบอย่างซึ่งหลายคนตอนเด็กๆลำบากยากจนแต่ใช้ความขยัน ความอดทน รู้จักประหยัดมัธยัสถ์ เก็บออมและที่สำคัญคือมีความมุ่งมั่น มีเป้าหมายที่ชัดเจนในชีวิต แต่ถ้านคนเราไม่มีสิ่งเหล่านี้

ชีวิตก็จะเหมือนเราถูกปล่อยให้แว้งคว้าง โบราณท่านเปรียบว่า ทำตัวเหมือนเป็น สวะ ในที่นี้หมายถึง ขยะหรือสิ่งปฏิกูลที่ลอยอยู่ในน้ำ ไม่มีจุดหมายและทิศทางที่ชัดเจน ก็เหมือนกับชีวิตของคนที่ต้องเดินหาอาหารในถังขยะ

ชีวิตของคนเรานั้นหนีไม่พ้น ความแก่ ความเจ็บ ความตาย มีนักวิทยาศาสตร์อายุร้อยกว่าปี ปัจจุบันเดินไม่ได้นั่งรถเข็น เขาไปแสดงความจำนง กับทางโรงพยาบาลว่าเขาพร้อมที่จะเสียชีวิตเพราะเขามีอายุมากแล้ว ถ้าเขาเสียชีวิตเขาคงมีความสุข ในต่างประเทศให้สิทธิกับผู้ป่วยและคนชราถ้าอยากเสียชีวิต ทางโรงพยาบาลจะจัดยาให้เราหลับก็คือเสียชีวิตนั่นเอง นักวิทยาศาสตร์ท่านนี้ก็อยากเสียชีวิต ก่อนเขาจะเสียชีวิตเขาขอทานอาหารอร่อยๆ สองสามอย่าง เขาทานอาหารอย่างมีความสุขสิ่งหนึ่งที่เขาพูดไว้ก่อนเสียชีวิต คือเขาอยากให้ทุกคนบนโลกนี้มีเสรีภาพในการเสียชีวิต ประเด็นที่ใครหลายคนอยากเสียชีวิต หลวงพ่อมาวិเคราะห์ดูแล้วนั้นประเด็นแรกคือเมื่อเราแก่ตัวลง เดินก็ไม่สะดวกพูดจาฟุ้ง สภาพร่างกายเปลี่ยนแปลง อวัยวะในร่างกายเสื่อมลง สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดทุกขเวทนา พระพุทธเจ้า ท่านทรงสอนเราทุกคนว่า เราจะหนีความเกิด แก่ เจ็บ ตาย ไปไม่พ้น เมื่อเราแก่ตัวลงหลวงพ่อรู่ว่าไม่มีใครอยากเป็นภาระของผู้อื่น ถ้ามีลูกหลานดี นั่นเป็นข้อดีของสังคมไทย แต่ถ้าเป็นต่างประเทศเขาจะให้พ่อแม่ที่แก่เฒ่าไปอยู่รวมกันยังสถานที่ที่รับเลี้ยงคนชรา

ตัวอย่างเช่นประเทศญี่ปุ่น เมื่อหลายปีที่ผ่านมาหลวงพ่อดูเห็นข่าว น่าเห็นใจและน่าสงสารผู้สูงอายุประเทศญี่ปุ่น ที่พ้นวัยทำงานแล้ว และมักจะอยู่ตามลำพังบางคนอยู่คู่กันสามีภรรยา ในห้องสี่เหลี่ยมเล็กๆ ไม่มีลูกหลาน สุดท้ายก็เสียชีวิตอย่างโดดเดี่ยวนั่นคือสังคมของประเทศญี่ปุ่น

ประเทศไทยเมื่อห้าสิบหกสิบปีที่ผ่านมาเราอยู่กันแบบ

สังคมชนบทสังคมเกษตรกรรม ไม่มีคำว่าโดดเดี่ยว อยู่กันเป็นชุมชนไปมาหาสู่พูดคุย และช่วยเหลือกันตลอดเวลา ปัจจุบันสังคมเมืองบ้านเราก็เริ่มจะเหมือนสังคมต่างประเทศหลวงพ่อบอกว่าในทีวี ผู้สูงอายุอันตรายชีวิตอยู่คนเดียว กว่าจะมีคนพบก็หลายวัน

ย้อนกลับมาที่นักวิทยาศาสตร์ท่านนั้นท่านตัดสินใจว่าขอให้แพทย์ช่วยฉีดยาจนหลับและเสียชีวิตไปอย่างสงบ ถ้าอยู่ไปแล้ว ทุกข์ ทรมาน หลวงพ่อคิดว่าวิธีที่นักวิทยาศาสตร์ท่านนั้นทำถูกแล้ว แต่ลองกลับมาคิดว่าความทุกข์เหล่านั้นมีวิธีแก้ไขหรือปรับเปลี่ยนความทุกข์ให้เป็นความสุขได้อย่างไร?

องค์สัมมาสัมพุทธเจ้า พระองค์ ชี้ให้เราเห็นว่าสุขทุกข์นั้นอยู่ที่ไหน เกิดและดับอย่างไร อริยสัจ ๔ คือวิธีดับทุกข์ การที่ท่านทั้งหลายได้มีชีวิตอยู่บนโลกใบนี้ คือโอกาส ที่เราจะฝึกปฏิบัติฝึกฝนตนเองให้ไปถึงความดับทุกข์ ไม่ว่าเราจะเป็นคนชาติไหนก็ตามหากเราศึกษา อริยสัจ ๔ ตามที่พุทธองค์ท่านสอน ก็จะสามารถพ้นจากความทุกข์ได้ และจะตระหนักรู้เห็นและคิดได้ว่าสังขารที่ร่วงโรยนั้นมีความเสื่อมไปเป็นธรรมดาไม่ยึดติด รู้เท่าทันเจริญสติไปในสภาวะการเกิดดับของสังขาร เกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป เพราะความทุกข์ทั้งหลายเกิดขึ้นจากการปรุงแต่งขึ้นมาจากใจเราเอง เราทุกคนควรช่วยกันเผยแผ่แนวทางแห่งการดับทุกข์ ใครก็ตามที่มีความมุ่งมั่นตั้งใจ ตลอดชีวิตที่เหลืออยู่บนโลกใบนี้เราจะต้องปฏิบัติเจริญสติ ใช้โอกาสที่ยังเหลืออยู่ใช้ชีวิตให้ถูกตามหลักที่พุทธองค์ที่ได้สอนเรา คนที่ไม่ได้ปฏิบัติหรือไม่ได้ศึกษา และไม่มีศรัทธา เนื่องจากนับถือศาสนาต่างกันไป เราเป็นชาวพุทธเราสามารถแนะนำให้ชาวต่างชาติเข้าใจได้ เพราะถ้าใครจัดการกับชีวิตของตนเองได้ ปฏิบัติธรรมขณะที่ยังมีชีวิตอยู่ ทำอย่างไรให้สังขารค่อยๆดับ เปรียบเทียบกับปุ๋ยตายาย ท่านตื่นแต่เช้าทำบุญตักบาตร ไหว้พระสวดมนต์ เข้านอนแต่หัวค่ำ สุขภาพแข็งแรง บางท่านไม่เคยไปหาหมอเลย พอหมดสิ้นอายุขัยท่านก็จากไปอย่างสงบ

ชีวิตของพวกเราปัจจุบันนี้ ทำเหมือนรุ่น ปุ๋ยตายายของเราไม่ได้แล้ว เพราะวิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปปัจจุบันสังคมชนบทหายาก ส่วนใหญ่จะเป็นสังคมเมือง ทุกคนต่างพากันเอาตัวรอดอีกภาพหนึ่งที่มีคนส่งมาให้หลวงพ่อดูและถามหลวงพ่อบอกว่าคิดอย่างไร ซึ่งภาพที่หลวงพ่อบอกเห็นคือคนกำลัງดูแลผู้สูงอายุแบบใช้ความรุนแรงมาก เหมือนโกรธกันหรือเกลียดกันมาก แต่คิดอีกแง่มุมหนึ่งนั้นน่าจะเป็นการกระทำที่ถูกต้องเพื่อให้เลือดลมหมุนเวียนดีตามหลักการแพทย์ ความปรารถนาดีดูบางครั้งอาจจะไม่สวยงาม

ดังนั้นแล้วญาติโยมทั้งหลายควรหาวิธีการดูแลทางด้านร่างกายและจิตใจให้ดี อย่าให้สังขารมันเสื่อมแบบรุนแรงอย่างน้อย ก็ต้องเดินให้ได้ด้วยตนเอง เดินทุกวัน ยึดเส้นยึดสาย

ให้เลือดไหลเวียนสะดวก เราต้องทำเองให้ได้ เราต้องคิด วางแผนและหาแนวทางปฏิบัติ สุดท้ายญาติโยมก็ต้องไปเจอจุดหนึ่งซึ่งหลวงพ่อก็คิดว่าหลวงพ่อบอกต้องไปยังจุดนั้น เตรียมตัวเตรียมใจเราต้องเอาชนะตนเองให้ได้ ช่วยเหลือตัวเองไม่ให้เป็นการละเมิดคนอื่น

หลวงพ่อบอกมีความคิดซึ่งใครหลายคนอาจจะมองว่าหลวงพ่อบอกมีความคิดที่แตกต่างจากคนอื่น คือหลวงพ่อบอกหาวิธีที่จะไม่เป็นภาระของคนอื่น

หมั่นทำบุญ เพื่อเป็นการสะสมบุญเอาไว้ใช้ในยามแก่เฒ่า เราจะได้ไม่เป็นทุกข์กับความเจ็บปวดมากเกินไป วางแผนกับการดำรงชีวิตให้ดี ยิ่งใกล้ต้องแก่ ต้องเจ็บ ต้องตาย ยายก็จะให้มองว่าสิ่งที่เกิดขึ้นคือโอกาสของเราที่เราจะใช้ชีวิตให้เป็นบทเรียนเป็นโอกาสในการเรียนรู้ความจริงของชีวิต เพื่อให้เราหลุดพ้น จากความแก่ ความเจ็บ ความตายได้ ถ้าเรารู้จักปลง

พระราชวิสุทธิประชาภค (อลงกต ติกุชปญโญ)

เจ้าอาวาสวัดพระบาทน้ำพุ

ที่ปรึกษามูลนิธิพุทธสถานฯ

แหล่งที่มา : กิจกรรมธรรมะข้างถนน ณ ทำนันทน์

วันศุกร์ ที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑

จาก facebook วัดพระบาทน้ำพุ

พระธรรมนำสุข

"โลกนำธรรมหนูน"

“ยินดีในสิ่งที่ได้ พอใจในสิ่งที่มี” วลีดังกล่าวฟังดูแล้วเหมือนจะทำได้ง่าย ๆ แต่ไม่ง่ายอย่างที่คิดเลย เพราะตราบใดที่เรายังไม่สามารถควบคุมจิตใจให้เกิดความตั้งมั่นไม่หวั่นไหว ต่อการกระทบสัมผัสจากสิ่งอันเป็นภายนอก ได้แก่ รูป เสียง กลิ่น รส โผฏฐัพพะ(สัมผัสทางกาย) ชีวิตที่ดำเนินไปอย่างไร้ระเบียบแบบแผน ขาดวินัยในตนเอง ย่อมสร้างความหวั่นไหวต่อจิตใจ ให้เกิดความต้องสิ่งที่มาสัมผัสกับตน ซึ่งนำไปสู่การดิ้นรนแสวงหา เพื่อให้ได้มาครอบครอง แม้ว่าสิ่งเหล่านั้นอาจจะไม่มีค่าเป็นต่อการดำเนินชีวิตของตนก็ตาม แต่เพื่อสนองความต้องการในจิตใจ ที่ตนเข้าใจว่าจะสร้างความสุขให้แก่ตนได้ แต่เปล่าเลย ทุกข์ต่างหากที่เกิดขึ้นพร้อมกับความต้องการของตน ความอยาก ความต้องการ จะเป็นพลังที่ผลักดันให้ทุกข์มากขึ้น จนทนอยู่ไม่ได้หาความสุขไม่ได้จนกว่าจะได้มาซึ่งความต้องการนั้น ๆ ได้มาแล้ว ก็ทุกข์ต่อไป ด้วยต้องเฝ้าระมัดระวังความสูญเสียที่จะเกิดขึ้นตามมา อย่างนี้แล้วจะเรียกว่าความสุขคงไม่ใช่

พระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงตรัสสอนไว้ว่า “นตฺถิ สฺนฺติปรํ สุขํ” “ความสุขอื่น ยิ่งกว่าความสุขไม่มี” ความสงบในที่นี้ ไม่ใช่ไม่ทำอะไรเลย แล้วปล่อยชีวิตให้ดำเนินไปตามยถากรรม ขาดความรับผิดชอบต่อการดำเนินชีวิตของตน และผู้เกี่ยวข้อง กับตน ซึ่งก็จะนำไปสู่ความทุกข์ ความเดือดร้อนในที่สุด แต่เป็นการจัดระเบียบของจิตใจ สร้างวินัยให้กับตนเอง ในการดำเนินชีวิต ไม่ให้เกิดความวุ่นวาย จนหาความสุขที่แท้จริงไม่ได้ การจัดลำดับก่อนหลังของความสำเร็จ ที่จะต้องมี ต้องได้ ในสิ่งที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิตให้เพียงพอ ไม่ขาดเกินหรือเกินไปนัก สร้างความยินดีในสิ่งที่ได้ พอใจในสิ่งที่เป็น ให้เป็นกำแพงที่แข็งแกร่ง ที่คอยปกป้องจิตใจไม่ให้ไหลวนไปกับความต้องการ ที่ถูกปรุงแต่งขึ้นกับสิ่งเร้าที่ตนได้รับสัมผัสมา

การดำรงชีวิตของตนตามหลักธรรมคำสอน ของพระบรมศาสดา ที่จะนำไปสู่ความสุขที่แท้จริง คือความสงบนั้น ต้องใช้ ศีล สมาธิ ปัญญา (สิกขา ๓) ศีล คือ การงดเว้นจากการกระทำทุจริต ทางกายทางวาจา ป้องกันการกระทำของตน ไม่ให้ผิดไปจากคลองธรรม ไม่ให้ความเดือดร้อนตามมาในภายหลัง , สมาธิสร้างความตั้งมั่นให้แก่จิตใจไม่หวั่นไหวไปตามอารมณ์ที่เกิดขึ้น , ปัญญาความรู้แจ้งตามความเป็นจริงของธรรมชาติ ว่าที่สุดแล้วเราไม่เคยเป็นเจ้าของอะไรจริงๆ เลย นอกจากการกระทำของตนเอง ที่จะส่งผลไปในกาลข้างหน้า ดีก็ตาม ชั่วก็ตาม ตนและจะเป็นผู้รับผลของกรรมนั้น หากเข้าใจอย่างนี้แล้ว แม้ทุกข์จะมาปรากฏแก่ตน ก็จะสามารถระงับได้ในที่สุด

**“ใจสงบย่อมพบกับความสุข แม้มีทุกข์ก็ทนมาไม่หวั่นไหว
ศีล สมาธิ ปัญญา ป้องกันไว้ ไม่หวั่นไหวใจเป็นสุขทุกคืนวัน”**

พระครูสังฆรักษ์สมบัติ สิลฺลฺลิตฺโต

ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดเขาล้างพัฒนา

รองประธานมูลนิธิลพบุรีศรีสุวรรณหงษ์

๑๘ มกราคม พ.ศ.๒๕๖๒

ครั้งหนึ่งในชีวิต ที่คุณจะมีโอกาส ได้ร่วมจารโลงพุทธศาสนา

เรียนเชิญท่านผู้มีจิตศรัทธา เป็นส่วนหนึ่งในการเผยแพร่พระพุทธศาสนา โดยการร่วมสมทบทุนจองที่ดิน เพื่อสร้างพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ และสังเวชนียสถาน ๔ ตำบล ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในประเทศไทย

ตารางวาละ ๙๙๙ บาท

คำแดงที่ดิน
ร.ร.ว. _____
เลขที่ _____
ตำบล _____

โฉนดที่ดิน
เป็นหนังสือสำคัญแห่งการวางที่ดินแก่
พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ
ตำบลวังโอง อำเภอโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี

โดย _____ สัญชาติ _____ บ้านเลขที่ _____ หมู่ที่ _____
ตำบล _____ อำเภอ _____ จังหวัด _____

ผู้ถวายที่ดินแปลงนี้มีเนื้อที่จำนวน ๑ ตารางวา
รูปแผนที่

1	2	3	4	5
6	7	8	9	10
11	12	13	14	15
16	17	18	19	20
21	22	23	24	25
26	27	28	29	30
31	32	33	34	35
36	37	38	39	40
41	42	43	44	45
46	47	48	49	50
51	52	53	54	55
56	57	58	59	60
61	62	63	64	65
66	67	68	69	70
71	72	73	74	75
76	77	78	79	80
81	82	83	84	85

ถวาย ณ วันที่ ๙ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖
ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย ตอปปินความไปทั่วประเทศความสุจริตอันดีแห่งดินแดนมงคล
เจริญรุ่งเรืองด้วยจุฬาราชมนตรีเป็นต้นด้วยนิรันดร์ เทอญ

พระอุดมประชาพร
เจ้าอาวาสวัดพระยาสุรเสนา
พระเชลียงนคร

สมเด็จพระพุทธชินวงศ์ (สมศักดิ์ อุปสโมหะเถร)
เจ้าคณะภาคกลาง เจ้าอาวาสวัดสุทัศนเทพวรารามราชวรมหาวิหาร
ประธานฝ่ายสงฆ์

ติดต่อแจ้งความจำนงค์สั่งจองที่ดิน
๐ ๓๖๗๗ ๑๓๐๐

ขอเชิญ

ร่วมเป็นเจ้าภาพหล่อพระ ๘๘ ปาง พระที่มีเพียง ๒ องค์ในโลก
ประดิษฐานในอาคารพุทธธรรม ๑ องค์
อยู่กับเจ้าภาพที่ร่วมหล่อ ๑ องค์
ซึ่งอยู่ภายใต้การดำเนินงานของศิลปินแห่งชาติ
ศาสตราจารย์ปรีชา เถาทอง
ขนาดพระหน้าตัก ๓๒ นิ้ว (เท่ากับองค์จริง)

พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

๐ ๓๖๗๗ ๑๓๐๐, ๐๙ ๔๓๕๑ ๘๒๖๐, ๐๘ ๓๑๖๕ ๕๓๕๓

sps.lopburi@gmail.com

sps111

Sungwayshaneeพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

www.srisuvarnabhumbuddhist.com

